

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Б., 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., VI-ТИ НАК. СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Н. Ц. П.

като разгледа докладваното от Н. Ц. П. Административно наказателно дело № 20211810200413 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № */17.08.2021 г., издадено от арх. В. К. – началник на *, гр. гр.С., с което на "К." ООД с ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н Т., ул. „З.“ № ., ап.*, представлявано от М. С. С. и АТ. Д. Д., участник в ДЗЗД „ МБ К.“ с БУЛСТАТ *, на основание чл. 237, ал. 1, т. 17, във вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от Закона за устройство на територията е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение по чл. 224, ал. 1, т. 5 от Закона за устройство на територията – упражнява строителен надзор по време на строителство без да е съставен протокол за строителна линия и ниво за строежа.

Жалбоподателят "К." ООД, в депозираната жалба и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител – адв. Б. ИВ. Ф., с пълномощно по делото /стр. 52 от делото/, моли наказателното постановление да бъде изцяло отменено като незаконосъобразно и необосновано – постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила. Алтернативно, жалбоподателят, иска намаляване размера на наложеното наказание, тъй като същото се явява несправедливо по отношение на твърдяното нарушение, доколкото последното е и първо по ред.

Въззиваемата страна, * – гр.С., редовно призована, се представлява от ст. юрисконсулт Друмка Петкова, с пълномощно по делото /стр. 101 от делото/, счита жалбата за изцяло неоснователна и моли да бъде потвърдено

НП като правилно и законосъобразно.

Съдът на базата на доказателствата приема за установено следното от фактическа страна:

На 29.06.2021 г. е извършена проверка от служители на Р* -Софийска област /инж. Т. Т. П. и инж. Й.Г. У. - главни инспектори при Р* – Софийска област/ на строеж на път III–161 „Р. – Л. - Б.“ от км 0+000 до км 33+040, в участъка на територията на Софийска област от км 8+750 до км 33+040. При проверката е установено, че са започнали и се извършват предвидените, с Разрешение за строеж № */05.05.2021 г., строителни и монтажни работи без да е съставен протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво, и без да е заверена заповедна книга: разчиствани са банкети; демонтирани са еластични огради и частично са поставени стълбове на нови такива; в отделни участъци по цялото трасе е фрезована асфалтовата настилка; изпълнени са два броя нови водостоци Ø 100 см; изпълнени са насипи за уширение и обход с инертни материали и асфалт; оформени са нови канавки, частични облицовани; по всички мостови съоръжения се извършват СМР – премахване на връхна конструкция (асфалтова настилка и плоча); изпълняват се СМР за нова връхна конструкция върху стари устои (армировачни и бетонови работи); изпълняват се изцяло нови мостови съоръжения, вкл. с нови основи.

Консултант на обекта е ДЗЗД „МБ К.“, с участници в обединението „К.“ ООД /жалбоподател/, „С.*“ АД, „Е.“ ЕООД, „П. И. П.“ ЕООД, „А.“ ООД, съгласно договор № РД-36-16 от 10.10.2019 г. за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Определяне на изпълнител на консултантска услуга във връзка с изпълнението на: Допълнително проектиране и строителство на обект: Път I-1 (Е-79) “М. – Б.” Лот 2, от км 161+367 до км 174+800“, сключен с Агенция „П.и.“.

С допълнително споразумение изх. № 53-00-6436/30.06.2021 г. към цитирания договор, между същите страни, е възложено на изпълнителя надлежно да изпълни заедно с предмета по основния договор и допълнителни консултантски услуги в пълен обем при изпълнението на строителни дейности по реализацията на обект „Основен ремонт (рехабилитация) на обект: Път III-161 „Р. – Л. - Б.“ от км 0+000 до км 33+040“.

За констатираните нарушения, от страна на инж. Т. Т. П. и инж. Й.Г. У. - главни инспектори при Р* – Софийска област, е съставен констативен акт № 907/29.06.2021 г., а извършването на СМР е спряно със заповед № ДК-09-Сф-2/09.07.2021 г. на Началника на Р* С. област.

На дружество „К.“ ООД, участник в ДЗЗД „МБ К.“ като лице, упражняващо строителен надзор, е съставен акт с изх. № */23.07.2021 г. за

установяване на административно нарушение в присъствие на представител на нарушителя, от страна на инж. Й.Г. У. - главен инспектор при Р* – Софийска област. В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение, но същото е преценено като неоснователно от административно-наказващия орган, поради което въз основа на процесния АУАН, е издадено и атакуваното наказателно постановление № */17.08.2021 г. от арх. В. К. - началник на *-С.. С последното на жалбоподателя, за горното нарушение, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. Видно от документите по делото същото е връчено на представляващия на дружеството на дата 20.08.2021 г.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА :

Гореописаната фактическа обстановка се потвърждава от следните писмени доказателства: АУАН № */23.07.2021 г., НП № */17.08.2021 г., констативен акт № 907/29.06.2021 г., заповед № ДК-09-Сф-2/09.07.2021 г., разрешение за строеж № */05.05.2021 г., договор № РД-36-16 от 10.10.2019 г., допълнително споразумение изх. № 53-00-6436/30.06.2021 г., извадка от Техническа спецификация за изпълнение на консултантска услуга – Приложение А, както и свидетелските показания на св. инж. Й.Г. У. – актосъставител, и св. инж. Т. Т. П., св. С. В. С., разпитани в съдебно заседание, като съдът ги кредитира изцяло, като непротиворечиви помежду си и останалия доказателствен материал по делото. Съдът приема, че въз основа на посочените доказателства се установяват всички факти, така както са посочени в изложената по-горе фактология. Тъй като същите са безпротиворечиви, подробното им обсъждане е ненужно – това следва по арг. от чл. 305, ал. 3 от НПК, която норма следва да намери приложение и към съдържанието на мотивите към постановеното по реда на ЗАНН съдебно решение, съгласно чл. 84 от ЗАНН, предвид липсата на изрична норма в тази насока в ЗАНН.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

По приложението на процесуалния закон: При разглеждане на дела по оспорени НП, районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът констатира – чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи – чл. 222 от ЗУТ, в предвидения от закона ред и писмена форма. АУАН и НП са надлежно връчени на нарушителя. Спазени са сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП.

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е процесуално допустима и е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното нарушение/.

Съдът не констатира съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на административно-наказателното производство.

Разгледана по същество същата е основателна. След като провери изцяло обжалваното НП съдът намира, че същото е незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на материални закон, поради следното:

По делото несъмнено е установено, че на 29.06.2021 г. - датата на проверката на Р* на коментирания обект – Път * са реализирани строително монтажни дейности. Предмет на оспорване в предсъдебна и съдебна фаза се явява обстоятелството дали жалбоподателят „К.“ ООД е упражнявало строителен надзор на процесния път към датата на проверката и налице ли е било такова задължение за него.

С НП на жалбоподателя - „К.“ ООД, участник в ДЗЗД „МБ К.“ като консултант, във връзка с договор № РД-36-16 от 10.10.2019 г. и допълнително споразумение изх. № 53-00-6436/30.06.2021 г., е наложено наказание за нарушаване нормата на чл. 224, ал. 1, т. 5 от ЗУТ, с което е осъществило състава на чл. 237, ал. 1, т. 17 от същия закон.

Съгласно чл. 160 от ЗУТ „участници в процеса на строителството“ са само възложителят, строителят, проектантът, консултантът, физическото лице, упражняващо технически контрол за част "Конструктивна", техническият ръководител и доставчикът на машини, съоръжения и технологично оборудване. Законодателят изрично предвижда, че взаимоотношенията между участниците в строителството се уреждат с писмени договори. Обстоятелства, свързани със строежа, като предаване и приемане на строителната площадка, строителни и монтажни работи, подлежащи на закриване, междинни и заключителни актове за приемане и предаване на строителни и монтажни работи и други, се документират от представителите на страните по сключените договори. Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 2 от ЗУТ, строителният надзор се упражнява от консултант за строежите от първа до пета категория, с изключение на обектите по чл. 14, ал. 2 от Закона за Камарата на строителите, като в настоящия случай, проверявания обект попада в рамките на нормата, доколкото същия представлява втора категория.

В смисъла на горното, в конкретния случай по делото не се доказва, че към датата на извършената проверка – 29.06.2021 г., жалбоподателят

притежава качеството на лице упражняващо строителен контрол за процесния обект по смисъла на посочената по-горе норма, за да бъде то субект на коментираното нарушение, респективно на административно-наказателна отговорност.

От приложените към преписката писмени доказателства – договор от 10.10.2019 г. за консултантска услуга във връзка с изпълнението на: Допълнително проектиране и строителство на обект: Път I-1 (Е-79) “М. – Б.” Лот 2, от км 161+367 до км 174+800“ и сключеното на дата 30.06.2021 г. споразумение за допълнителни консултантски услуги в пълен обем при изпълнението на строителни дейности по реализацията на обект „Основен ремонт (рехабилитация) на обект: Път III-161 „Р. – Л. - Б.“ от км 0+000 до км 33+040“, се установява, че към датата на проверката за жалбоподателя не е съществувало задължение за осъществяване на строителен надзор за обект Път III-161 „Р. – Л. - Б.“ от км 0+000 до км 33+040“ от страна на К.“ ООД, като съдружник в ДЗЗД „МБ К.“. Видно от документите е, че по основния договор ангажиментите на дружеството касаят задължения единствено за обект Път I-1 (Е-79) “М. – Б.” Лот 2, от км 161+367 до км 174+800“ и едва с допълнителното споразумение от дата 30.06.2021 г. са вменени допълнителни задължения по третокласния път. Видно от клаузите на допълнителното споразумение, същото поражда действие занапред и задълженията за страните възникват едва след датата на неговото сключване.

Не могат да се приемат доводите на процесуалния представител на административно наказващия орган, че задълженията на дружеството да осъществява строителен надзор произтичат от основния договор, поради териториалната свързаността между двата обекта - Път I-1 (Е-79) и Път *, респективно с оглед използването на третокласния път като необходим обходен маршрут при реализацията на модернизацията на първокласния. Действително обектът, в частта строителство на „Основен ремонт (рехабилитация) на обект: Път * „Р. – Л. - Б.“ от км 0+000 до км 33+040“, представлява свързан технически обект с основното строителство на Път I-1, но това е така единствено поради причината, че третокласни път се явява последна и единствена възможност за обход, с цел осигуряване нормална проводимост на тежкотоварното движение при изграждането на път I-1. Надзорът на неговата рехабилитация не е включен в задълженията по основния договор, същата възниква впоследствие, след като се установява, че първоначално предвидените обходни направления /през П. и С./ не могат да бъдат използвани, а експлоатационното състояние на третокласни път е тежко и незадоволително. Последното, се установява както от приложените договор и договорно споразумение, извадка от техническата спецификация, Приложение А /стр. 50 по делото/, разрешение за строеж № РС-50/08.07.2020

г. /стр. 67 от делото/ и разрешение за строеж № */05.05.2021 г. /стр. 67 от делото/, така и от събраните гласни доказателства.

Несъстоятелно е и твърдението на пълномощника на въззиваемата страна, че доколкото процесния Път * е включен като елемент от проекта за временна организация на движението /ВОБД/ по основния - път I-1, то третокласния път се превръща в част от първокласния, и в следствия на това, в задълженията на жалбоподателя се вменява осъществяването на строителен надзор и за него. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците /Наредба № 3 от 16.08.2010 г./, възложителите на СМР отговарят за изработването и съгласуването на проекта за ВОБД в случаите на дълготрайни СМР, включително и за СМР по чл. 151 от ЗУТ. С проекта се определят условията, видът и начинът на поставяне на пътни знаци и други средства за сигнализация при въвеждане на временна организация на движението, когато се извършват предвидените в проекта СМР. Сигнализацията за ВОБД има за цел да информира участниците в пътното движение за особеностите и опасностите, възникнали върху платното за движение и изменените пътни условия. Цели да укаже границите на пътния участък с изменени пътни условия и въвежда режим на движение, който осигурява безопасно преминаване. В този смисъл, включването на Път * като елемент от проекта за временна организация на движението по основния - път I-1 не прави същия част от самото строителство на първокласния, а от там и да се твърди, че е налице задължение на консултанта.

Предметът на договора за строителен надзор не може да бъде разширяван чрез тълкуване на проекта за временна организация на движението, инвестиционния проект по основния договор за модернизация на Път I-1 или мотивите в разрешението за строеж. С оглед последното, неоснователна е и тезата на пълномощника на административно наказателния орган, че допълнителното споразумение от 30.06.2021 г. е формално договаряне на цената и срока по вече възникнали задължения. Договорът за консултантски услуги, който принципно е неформален, има за свой предмет извършването на надзор върху строителни работи на конкретен обект, както е в случая. Не се изисква тълкувание на отделните уговорки между страните, доколкото безспорно от приложения по делото основен договор от 10.10.2019 г. е записано, че същия касае консултантска услуга във връзка с изпълнението на: Допълнително проектиране и строителство на обект: Път I-1 (Е-79) “М. – Б.” Лот 2, от км 161+367 до км 174+800“. Едва с допълнителното споразумение се допълва предмета на същия като се включва в обхвата на надзорната дейност и задължения за строежа на Път *, което, от своя страна,

води и до увеличаване на срокът и цената по основния. Не може да се приеме и че, заложеното в техническата спецификация изграждане на обходни пътища на населените места с цел извеждане на транзитния трафик е еднозначно на задължението за основен ремонт /рехабилитация/, респективно надзор на процесния път, за да черпи от това АНО основания за налагане на административно наказателна отговорност на жалбоподателя.

Предвид изложеното, и на основание събраните по делото писмени доказателства, съдът приема, че към датата на проверката – 29.06.2021 г. /както и преди това/ жалбоподателят не е имал договорно задължение да упражнява строителен надзор на Път * „Р. – Л. - Б.“ от км 0+000 до км 33+040“, респективно не е имал задължение за съставяне на Протокол, обр. 2а за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво.

Изложеното до тук се явява, достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление, но независимо от последното, съдът следва да обсъди и другите възражения, направени по делото.

Възражението на жалбоподателя, че не е установен субектът на нарушението, доколкото консултант на обекта е обединението, в което освен дружеството – нарушител, участват още четири юридически лица, съдът счита за неоснователно. Възраженията на жалбоподателя, касаещо неправилното ангажиране на самостоятелна отговорност на търговското дружество, не следва да бъдат приети, тъй като правилно административно наказващия орган е съставил АУАН и е издал наказателното постановление, на участника в него - „К.“ ООД. От една страна, ДЗЗД „МБ К.“ е гражданско дружество по смисъла на Закона за задълженията и договорите (чл. 357 и сл. от ЗЗД), което е неперсонифициран субект, който е възникнал в резултат на породени облигационни отношения между членовете му. Дружеството по ЗЗД не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност, тъй като съгласно чл. 24 ЗАНН административнонаказателната отговорност е лична, а за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. Изключение от това правило е предвидено единствено в нормата на чл. 83 ЗАНН. Следователно, при настоящото нарушение административно наказателна отговорност следва да понесат лицата, участващи в дружеството, както е процедирали административнонаказващият орган и е наложил глоба на един от съдружниците.

От друга страна, служебно известно на съда в настоящия случай е и

обстоятелството, че са съставени актове на всички участници в сдружението, с оглед на което не е необходимо установяване на конкретните задължения между участниците в сдружението и функциите, които ще изпълняват за обединението.

Несъстоятелно е твърдението в подадената жалба, че административно-наказващия орган е посочил единствено датата на установяване на нарушението, без да е индикирана конкретна дата/период на извършване на същото. Както от НП, така и от АУАН се установява, че наказващият орган е възприел, че строителството на обекта е започнало на 07.05.2021 г. и именно, тази е датата, на която съгласно чл. 157, ал. 1 и 2 от ЗУТ, жалбоподателят е следвало да състави Протокол, обр. 2а. В този смисъл, органът е спазил императивното изискване за съдържание на наказателното постановление, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Друг е въпросът, че точното посочване на датата на нарушението има ключово значение за преценка на това извършено ли е изобщо административно нарушение. От описанието в процесното НП и АУАН е видно, че наказващият орган е извършил преценка относно задължението на консултанта да състави протокол за строителна линия и ниво въз основа на поставена информационна табела, а не въз основа на сключения договор и допълнително споразумение с жалбоподателя. Същият не е съобразил, че табелата има информативен характер и е нормативно установено задължение на възложителя или упълномощено от него лице за съставянето ѝ и поставянето ѝ, съгласно чл. 12 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Същата не поражда права, респективно задължения, за страните в строителния процес, както и не ангажира тяхната отговорност. Както бе посочено по – горе, законоустановено е как се уреждат взаимоотношенията между участниците в строителството. Изрично с нормата на чл. 160, ал. 2 от ЗУТ, законодателят предвижда това да става с писмен договор, а такъв е налице както по делото, така и по административната преписка.

Действително преценката към кой момент е възникнало задължението за жалбоподателят да състави протокол за строителна линия и ниво и кога точно е извършено нарушението е съществено, за да се ангажира административно-наказателната му отговорност. В случая, обаче, данните, съдържащи се в информационната табела, не са основание да се вмени отговорност на дружеството, същата не поражда задължение за упражняване на строителен надзор. В смисъла на последното, съдът приема, че не само към датата на проверката – 29.06.2021 г., но и към дата 07.05.2021 г., жалбоподателят не е имал задължение да упражнява строителен надзор на

Път * „Р. – Л. – Б.“ от км 0+000 до км 33+040“. Като не е съобразил последното, административно-наказващият орган не е приложил правилно материалния закон, като не е съобразил, че към коментираните дати не е имало надлежен правен субект, който да носи административно наказателна отговорност.

Констатираните в горния смисъл нарушения на приложението на материалния закон са достатъчни основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

По разноските:

В производството по обжалване на наказателните постановления, съгласно чл. 63, ал. 3 ЗАНН разноски на страните се присъждат по реда на АПК. Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК, когато съдът отмени обжалвания акт, на жалбоподателя се дължат сторените в производството разноски, включително за процесуално представителство. В случая претенцията за разноски е заявена своевременно в жалбата, но без да посочен конкретен размер, респективно липсват документи, от които да е виден същия. Съгласно указанията в т. 1 от ТР № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС, предпоставка за основателността на претенцията за разноски е те действително да са заплатени и заплащането да е удостоверено по съответния начин. Ето защо, в договора за правна помощ следва да бъде указан вида на плащане, освен когато по силата на нормативен акт е задължително заплащането да се осъществи по определен начин - например по банков път. Тогава, както и в случаите, при които е договорено такова заплащане, то следва да бъде документално установено със съответните банкови документи, удостоверяващи плащането. Когато възнаграждението е заплатено в брой, този факт следва да бъде отразен в договора за правна помощ, а самият договор да е приложен по делото. В този случай той има характер на разписка, с която се удостоверява, че страната не само е договорила, но и заплатила адвокатското възнаграждение. Видно от приложените към жалбата по делото документи, в настоящия случай лисва договор за правна защита и съдействия между жалбоподателя "К." ООД и адв. Б. ИВ. Ф. – САК или друг документ, който да удостоверява договорено възнаграждение за процесуално представителство по делото пред Районен съд Б. по чл. 38, ал. 2 от ЗА. Липсват и доказателства за превеждане на договорена сума по банковата сметка или заплащане в брой на процесуалния представител. Поради гореизложеното, съдът счита, че претенцията за разноски е недоказана и не следва да бъде уважена.

Ето защо като намери НП за незаконосъобразно и необосновано на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № */17.08.2021 г., издадено от арх. В. К. – началник на *, гр. гр.С., с което на "К." ООД с ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н Т., ул. „З.“ № ., ап.*, представлявано от М. С. С. и АТ. Д. Д., участник в ДЗЗД „МБ К.“ с БУЛСТАТ *, на основание чл. 237, ал. 1, т. 17, във вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от Закона за устройство на територията е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение по чл. 224, ал. 1, т. 5 от Закона за устройство на територията.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ претенцията на "К." ООД с ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н Т., ул. „З.“ № ., ап.*, представлявано от М. С. С. и АТ. Д. Д. за заплащане на съдебни разноси в настоящето производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – С. област.

Съдия при Районен съд – Б.: _____